

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

V. Ne presbyteri sine consensu episcoporum per ecclesias constituantur,
vel ab eis reiificantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO CHRISTI 388. facti qualitatem, erit & modus iustæ correptionis.

Quapropter in throno regiminis positus est ad iudicia recta peragenda, ut ipse per se prouideat & perquirat, ne in iudicio aliquis a veritate & aequitate declinet. Scire etiam debet, quod causa, quam iuxta ministerium sibi commissum administrat, non hominum, sed Dei causa existit, cui pro ministerio, quod suscepit, in die tremendi examinis rationem redditurus est. Et ideo oportet, ut ipse, qui iudex est iudicium, causas pauperum ad se ingredi faciat, & diligenter inquirat, ne forte illi, qui ab eo constituti sunt, & vices eius agere debent in populo, iniuste aut negligenter pauperes oppressiones pati permittant. Plura igitur sunt ex auctoritate sanctorum scripturarum de ministerio regis quæ scribere potuimus: sed ne onerosa glorioſo principi nostro hæc admonitio nostra existat, hæc per pauca scripta sufficient.

I V.

Multi contra Canonum constituta, sic ecclesiæ, quas ædificauerint, postulant consecrari, ut dotem, quam eidem ecclesiæ contulerint, censeant ad episcopi ordinationem non pertinere.

Toletanum
Concilium
III. c. 19. &
in decr. 10.
quæst. 1. Sic
quidam.

Quod factum & in præteritum displicet, & in futurum prohibetur. Sed & omnia, secundum constitutionem antiquam, ad episcopi ordinationem & potestatem pertineant.

V.

Quicumque presbyter per premium ecclesiam fuerit adeptus, omnimodis deponatur, quoniam contra ecclesiasticæ regulæ disciplinam agere di-

Turonense
Concilium
tempore
Caroli
cap. 19.

Concil. Tom. 24.

Dddd ij

noscitur, qui alium presbyterum legitime ad ecclesiā ordinatum per pecuniam expulerit, eamque sibi taliter vendicauerit. Quod vitium late diffusum, summo studio emendandum est. Itemque interdicendum videtur clericis siue laicis, ne quis cui libet presbytero præsumat dare ecclesiā sine licentia & consensu episcopi sui.

V I.

Ne cui liceat res vel facultates ecclesiis aut monasteriis, vel xenodochiis pro quacumque eleemosyna cum iustitia delegatas retentare, alienare atque subtrahere. Quod quisquis fecerit, tamquam necator pauperum, antiquorum Canonum sententiis constrictus, ab ecclesiæ liminibus excludatur, donec ab ipso quæ sunt ablata vel retentare redditur. Ex eodem Concilio capite quindecimo: Si quis quolibet tempore cuiuslibet potestatis aut ordinis persona contra institutionem sancti Concilii venire tentauerit, aut aliquid de consuetudine, vel facultate xenodochiorum vel ecclesiarum abstulerit, (quod Deus auertat) ut necator pauperum irreuocabili anathemate feriatur.

V II.

Relatum est sanctæ Synodo, quod a malis Christianis plurimæ vexationes sacerdotibus Christi, seu ceteris clericis inferioris gradus, sæpiissime infarrantur. Vnde visum est sancto Concilio, ne inantea talia existant, iaculo spiritali eos percutere, ut si quis clero aliquam iniuriam, seu calumniam ingesserit, a liminibus sanctæ ecclesiæ arceatur usque ad condignam satisfactionem.

Aurelianen-
se Conci-
lium V.
Can. 13.